

kunde være Grund til at gøre en Undtagelse, men jeg tror, at det for Rundrejsebilletternes Bedkommende vilde være uønskeligt, om de fik den samme Ret som almindelige Billetter, og det saa meget mere, som det maa siges, at det modfatte medfører stor Gene for de andre rejsende, idet det, som fremhævet af den ærede Ordfører, fører til at Rupeerne overlæsses med Gods. Dette hidrører netop for en Del fra, at der skal betales for Indskrivningen af almindeligt Rejsegods. Jeg tror, at Forholdene i saa Henseende vilde bedre sig ikke saa lidt, naar ogsaa de, som rejse paa Rundrejsebillet, fik den, som det forekommer mig, naturlige Ret til at saa de 25 Kilogram indskrevne gratis. Jeg forudsiger, at den højtærede Minister vil rejse nogen Indsigelse herimod, og jeg skal for dette Tilfælde tillade mig at henstille, om der ikke i alt Fald paa anden Maade kunde træffes nogen Foranstaltning, som begrænsede Retten til at medtage Gods i Rupeerne. Det kan ikke nægtes, at der er noget irriterende i, naar man kommer ind i en 2den Klasses Rupe, hvor der f. Eks sidder to rejsende, en handelsrejsende og en Dame, da at finde Nettene fuldt optagne, saa at der knap er Plads til en uskyldig Rejsetaske. I saa Henseende kunde der nok, naar man ikke vil have den her foreslaaede gratis Indskrivning af Rejsegods, være Grund til at træffe regulerende Bestemmelser, som værnede mod Overgreb paa dette Punkt. — Jeg skal for dette Afsnits Bedkommende indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Neergaard: Jeg har kun enkelte korte Bemærkninger at gøre. Som den ærede Ordfører bemærkede, ere de Vædringsforslag, som ere stillede til hele dette Afsnit, ikke af nogen gennemgribende Betydning, og, som det ogsaa vil ses af Betænkningen, er enten hele Udvalget enigt, eller der har i alt Fald dannet sig et stort Flerstal inden for Udvalget om de forskellige Forslag. Kun om de to Punkter, hvor jeg og mine nærmeste Meningsfæller have indtaget en Mindretalsstilling, finder jeg mig foranlediget til at gøre nogle Bemærkninger. Det ene Punkt er Vædringsforslag Nr. 14. Vi have der ment, at der ikke er nogen som helst Risiko ved at blive ved det bestaaende. Det bestaaende er jo det, at de rejsende ikke ere forpligtede til at fjerne ældre Post-, Jærnbane- og andre Mærker, og Forholdene have dog ikke været værre, end at de Fjeltagelser, som ere opstaaede derved — og der er naturligvis opstaaet Fjeltagelser — ikke have været saa overvættede talrige, at det har spillet nogen væsentlig Rolle for det rejsende

Publikum. Derimod er det ganske uøvedentlig generende, for hvem der rejser meget og maaste rejse flere Dage i Træk, stadig at skulle fjerne disse Mærker, fordi han gør et lille Ophold et Sted. Det kan blive særdeles besværligt. Vi frygte dernæst ogsaa for, at naar Jærnbanerne blive fuldstændig ansvarsfri for alle Fjeltagelser, saa snart der sidder et saadant ældre Mærke paa Rejsegodset, skulle de paa den Maade kunne styde Skylden for Forfeelser, som i Virkeligheden skyldes dem — det er dog i Reglen ikke saa vanskeligt at stelde mellem de ældre Mærker og de nye — over paa de rejsende og derved fritage sig selv for Ansvar. — Det andet Punkt har allerede det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) omtalt. Ogsaa det Mindretal, hvortil jeg hører, ønsker at udstrække den her fastsatte Skribefordring for Rejsegods af indtil 25 Kilograms Vægt til alle Billetter, ikke blot til almindelige Billetter, men ogsaa f. Eks. til Rundrejsebillet, 14 Dages Kort osv. Jeg skal særlig henlede Opmærksomheden paa 14 Dages Kortene, medens det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds jo særlig talte om Rundrejsebilletterne. Som alle ville vide, er der en Del af Sommeren, hvor disse 14 Dages Kort i høj Grad græssere, og Jærnbanerne, paa visse Router i alt Fald, ere overfyldte af Passagerer med disse Kort. Naar disse Folk nu ikke kunne saa Lov til at indskrive Rejsegods, vil det, efterhaanden som Benyttelsen af disse Kort bliver stærkere og stærkere, føre til en uforvarselig Overfyldning af Rupeerne med Rejsegods. Nu er det godt nok, at man henstuder sig under de reglementariske Bestemmelser i § 12. Det er i Virkeligheden noget, man ikke kan stole paa. Jærnbanepersonalet fører som Regel ikke nogen stærk Kontrol hermed, og til Tider er der slet ingen Kontrol. Enhver, som rejser meget, ved, at Rupeerne ofte ere uforvarsligt overfyldte med Rejsegods, og jeg er overbevist om, at det bedste Middel til at raade Bod derpaa er at give alle rejsende en Ret til gratis Indskrivning af Rejsegods.

Sammerich: Jeg tror, at den ærede Ordfører har ganske Ret i sin Udtalelse om, at dette Forslag er blevet modtaget med megen Velvilje, og at der virkelig har været det Ønske inden for Udvalget at søge at naa til et Resultat; dette har jo ogsaa fundet et Udtryk deri, at Standpunkter have været holdte og forladte i høj Grad inden for Udvalget. Det er noget, der er ganske rigtigt; vil man fremme en Sag, maa man ikke holde for kraft paa, hvad man mener.